

VLASVEZELBEREIDING

De recente belangstelling rond de vlasvezelbereidingsnijverheid, waarvan 9/10 van de produktiecapaciteit in de provincie West-Vlaanderen gelegen is, vindt zijn oorsprong in de betwistingen inzake steunverlening.

Hoe zit het thans met deze premies?

In maart 1958 werd beslist een krediet van 60 miljoen F uit te schrijven op de begroting van het Ministerie van Landbouw voor het toekennen van een premie van 2.000 F per ha. aan de vlasteelt.

In september 1958 besliste de kabinetsraad, ten uitzonderlijke en tijdelijke titel, de sektor van de vlasbereiding ter hulp te komen door toekenning van een verwerkingspremie van 10.600 F per tewerkgestelde persoon. De uitbetaling van een eerste schijf van 5.600 F werd aangevat einde 1958 en is in volle uitvoering.

De tweede schijf ten laste van de begroting 1959 van het Ministerie van Economische Zaken zal enkel worden toegekend in geval een reorganisatieplan aangenomen wordt dat de vlassector in begin 1959 bij de Minister van Economische Zaken

diende in te dienen. De Bedrijfsraad Textiel en Kleding werd door de Minister verzocht dit programma voor de vlaspolitiek voor te bereiden en tevens werden twee deskundigen, de heren Prof. Vlerick en A. Wagemans, aangeduid om bij dit werk behulpzaam te zijn.

Ondertussen hebben de deskundigen hun rapporten opgesteld en heeft de Bedrijfsraad Textiel en Kleding, in plenaire vergadering, op 26 februari 1959 het gevraagde advies goedgekeurd en aan de Minister van Economische Zaken overgemaakt.

Rond de jaarwende werd ook een aktie ingezet ter vernieuwing van de vlasteeltpremie voor het jaar 1959, welke ondanks het verzet van de Minister van Landbouw, eindigde met de goedstemming door het parlement van een krediet van 50 miljoen voor deze vlasteeltpremie.

Het is deze goedkeuring welke bij de regering onmiddellijk reaktie uitlokte door te dreigen het krediet voor de tweede schijf van de verwerkingspremie in te trekken.

In de vlasmiddens lokte dit scherpe reakties uit en bovenvermelde dreiging bleef bij woorden.

De vraag kan gesteld worden of deze premies wel zin hebben?

De moeilijkheden van deze nijverheid zijn geen uiting van innerlijke zwakte, maar zijn toe te schrijven aan de kunstmatige maatregelen van de ons omringende landen. Vooral Frankrijk voert sinds jaren een subsidiepolitiek om zijn eigen vlasvezelbereiding een belangrijke expansie te geven. Ook Nederland heeft in 1958 beslist een hulp te verschaffen aan zijn vlasvezelbereiding.

In de loop van de jongste drie jaren hebben de vlasleveringen uit Rusland aan dumpingsprijzen de rentabiliteit van de vlassector sterk aangetast.

Onze vlassector beschikt over zeer hardnekkige en taai vlassers die weten te strijden tegen de verzwakte economische toestand. Onze vlasarbeiders worden als de beste en de bekwaamste in West-Europa beschouwd en de vlassector heeft zich tijdens de jongste dertig jaar sterk gemechaniseerd.

De eerste regering Eyskens heeft op grond van deze gegevens beslist tijdelijk deze sektor te hulp te komen om de vlasvezelbereiding toe te laten de kansen te vrijwaren en te verhogen die de Europese Economische Gemeenschap biedt.

Deze hulpverlening is funktie van de steunmaatregelen in het buitenland en bedraagt slechts de helft van de Franse ondersteuning.

De sociale terugslag van deze maatregelen mag niet onderschat worden.

Het is enkel in de mate dat er strovas gegroeid is, dat de vlasarbeiders van werkloosheid gevrijwaard worden. De verwerkingspremie is ten andere gebaseerd op de tewerkstelling. Het is enkel in de mate dat de arbeiders tewerkgesteld werden, dat de premie kon toegekend worden.

De vlasvezelsektor aanvaardt, dat in de mate dat de financiële steunpolitiek wordt afgebouwd voor de andere teelten ook deze in het vlas wordt verminderd en dat in de mate dat het buitenland in het kader van de Euromarkt zijn subsidies afschaft, ook deze in het vlas wegvallen.

J. Pattyn.

WERKLOOSHEID

In 1958 bereikte de werkloosheid in West-Vlaanderen een daggemiddelde van 28.715 eenheden, hetzij 9.752 eenheden meer dan in 1957 (+ 51 %). Naar arrondissement deed zich de verdeling als volgt voor: arr. Kortrijk (24,7 %), arr. Brugge (17,5 %), arr. Oostende (14,9 %), arr. Roeselare (13,2 %), arr. Ieper (9,9 %), arr. Diksmuide (7,6 %), arr. Tielt (7,4 %), arr. Veurne (4,8 %).

Tussen 1957 en 1958 is de werkloosheid vooral toegenomen in het arrondissement Kortrijk (+ 4.154); daarna volgen de arrondissementen Brugge (+ 1.378), Roeselare (+ 1.304), Ieper (+ 942), Tielt (+ 814), Oostende (+ 752), Diksmuide (+ 263) en Veurne (+ 145).

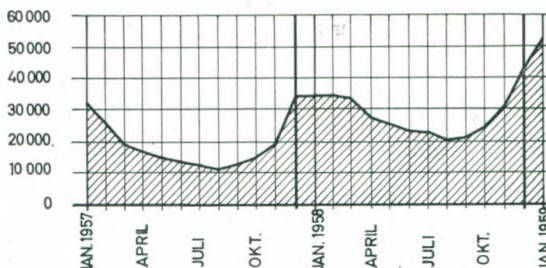
In niet minder dan 95 Westvlaamse gemeenten is de werkloosheidsdruk meer dan 7 % van de beroepsbevolking; in 54 gemeenten beloopt de druk meer dan 15 % van de werknemersbevolking.

Tegenover de werknemersbevolking betekent de werkloosheid 1958 een druk van 11 %; in het land in zijn geheel beloopt deze druk slechts 7,3 %. Hier valt op te merken dat tussen 1957 en 1958 de werkloosheidsdruk in West-Vlaanderen toenam met 3,7 % terwijl zij in het land met 2,6 % vermeerdeerde; hieruit blijkt nogmaals dat de structureel zwakke situatie een verhoogde conjunctuurgevoeligheid medebrengt.

Deze enkele cijfergegevens tonen aan hoe dringend een ontwikkelingspolitiek vanwege de Regering in West-Vlaanderen noodzakelijk is.

W.E.S.

Evolutie van de werkloosheid in West-Vlaanderen jan. 1957 - jan. 1959

TOERISME EN VERKEER

Het is een algemeen aanvaard idee geworden dat de toeristische streken van ons land in 1958 een minder gunstig jaar hebben gekend. Vooral voor de binnenlandse clientèle betekende de Expo 1958 een aantrekkingspunt; verder bleef het aantal overnachtingen van vreemdelingen in België beneden de verwachtingen, zodat de uittocht van logieszoekende Expobezoekers naar de kust en de Ardennen minder was dan verwacht. Wel kenden de kunsthistorische steden een hoge toeloop van dagbezoekers, wat eveneens het verblijfstoerisme ten goede kwam.

Het Westvlaams Economisch Studiebureau stelde een onderzoek in over deze weerslag van het Expojaar op het aantal logeernachten aan de kust. Rekening houdend met de vele onbekenden kan uit het onderzoek afgeleid worden dat het aantal logeernachten aan de Belgische kust in het Expoeizoen een weinig lager liggen dan in 1957. Bij dieper onderzoek komt onmiddellijk tot uiting dat naast de